1965 ఎస్ సి ర్ (1) 103

అవతార్ సింగ్

వర్సెస్

స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్

(సర్కార్, ఎ.కె.వాంచూ, కె.ఎస్.దయాళ్, రఘుబర్)

ఇండియన్ ఎలక్ట్రిసిటీ యాక్ట్ (9 ఆఫ్ 1910), సెక్షన్ 39, 50-సెక్షన్లు 39-చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉంటే-ఎవరు చట్టం చేయవచ్చు.

భారత విద్యుత్ చట్టం (1910) సెక్షన్ 39 ప్రకారం విద్యుత్ ను దొంగిలించినందుకు పిటిషనర్ ను ప్రాసిక్యూట్ చేసి దోషిగా నిర్ధారించారు. తన ప్రాసిక్యూషన్ ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా చేసిన నేరం కాబట్టి, అది అసమర్థమైనదని, చట్టంలోని సెక్షన్ 50లో పేర్కొన్న వ్యక్తులెవరి ప్రోద్బలంతో దీనిని ఏర్పాటు చేయలేదని ఆయన వాదించారు.

హెల్డ్ : పిటిషనర్ కు విధించిన శిక్షను పక్కన పెట్టాలి.

ఈ చట్టంలోని 39వ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న విద్యుచ్ఛక్తిని దుర్వినియోగం చేయడం భారతీయ శిక్షాస్మృతి ప్రకారం నేరం కాదు. ఆ సెక్షన్ ద్వారా కోడ్ యొక్క థీమ్ లో దొంగతనం చేయడం, అంటే, కోడ్ లో పేర్కొన్న వివిధ రకాలను దొంగతనంగా పేర్కొనడం నేరం. ఒక కల్పనను లేవనెత్తడం ద్వారా నేరం సృష్టించబడుతుంది కాబట్టి, కల్పనను లేవనెత్తే సెక్షన్ 39 నేరాన్ని సృష్టించిందని చెప్పాలి. కాబట్టి ఆ నేరాన్ని కోడ్ ప్రకారం నేరంగా పరిగణించాలి కాబట్టి, కల్పనను చివరి వరకు అనుసరించాలి మరియు సృష్టించబడిన నేరానికి ఆ నేరానికి కోడ్ లో పేర్కొన్న శిక్ష ఉంటుంది. శిక్ష కోడ్ కింద లేదు, ఎందుకంటే దాని కింద శక్తిని సంగ్రహించడం నేరం కాదు. అంతేగాక, ఈ చట్టంలోని 50వ అధికరణ ఉద్దేశమేమిటంటే, ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా నేరం చేస్తే ప్రాసిక్యూషన్ ను నిరోధించడమే, ఎందుకంటే, ప్రత్యేక అర్హతలు కలిగిన పురుషులు

మాత్రమే ఈ చట్టాన్ని రుజువు చేయగలరు, మరియు 39వ అధికరణ ద్వారా దొంగతనం నేరంగా చేసిన అనైతిక ఉల్లంఘనలకు ఇది వర్తింపజేయడానికి ఉద్దేశించబడకపోవడానికి కారణం లేదు. [107ఎ-సి, ఇ-జి].

చక్రవర్తి వి.విశ్వనాథ్, ఐ.ఎల్.ఆర్.[1937] అందరూ. 102, ధూల్ చంద్ వర్సెస్ స్టేట్ [1956] ఐ.ఎల్.ఆర్. 856 మరియు రీ. పి.ఎన్. వెంకటరామనాయక్, ఎ.ఐ.ఆర్. 1962 మే. 497, ఆమోదించబడింది.

స్టేట్ వి, మగన్ లాల్ చునిలాల్ బొగావత్, ఎ.ఐ.ఆర్. 1956 బోమ్. 354, తులసీ ప్రసాద్ వి. ది స్టేట్, (1964) 1 సి.ఆర్.ఎల్.జె. 472 మరియు పబ్లిక్ ప్రొజెక్టర్ వి.అబ్దుల్ వహాబ్, (1964) ఎల్.డబ్ల్యు.271 (ఎఫ్.బి.)

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి : క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 42 ఆఫ్ 1963.

నవంబర్ 1న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్. 3, 1962లో పంజాబ్ హైకోర్టు క్రిమినల్ రివిజను నెం.648లో.

పిటిషనర్ తరఫున *ఓ.పి.రాణా.*

ప్రతివాది తరఫున *గోపాల్ సింగ్, ఆర్.ఎన్.*

కోర్టు తీర్పును **సర్కార్ జె.**

పంజాబ్ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డు నుంచి విద్యుత్ ను దొంగిలించినందుకు పిటిషనర్ ను ప్రాసిక్యూట్ చేసి దోషిగా తేల్చారు.

ఈ అప్పీల్ లో పిటిషనర్ తాను దొంగతనానికి పాల్పడినట్లు తేలిన విషయాన్ని సవాలు చేయడానికి ప్రయత్నించలేదు. కొన్ని చట్టపరమైన నిబంధనల దృష్ట్యా తన శిక్ష చెల్లదనే అంశాన్ని మాత్రమే ఆయన లేవనెత్తారు, అందువల్ల మనం వెంటనే దాని వైపు మొగ్గు చూపుతాం.

దీనికి సంబంధించిన శాసనం ఇండియన్ ఎలక్ట్రిసిటీ యాక్ట్, 1910.ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 39, మెటీరియల్ విషయానికొస్తే, "ఎవరైనా నిజాయితీగా ఏ శక్తిని ఉపయోగించినా లేదా ఉపయోగించినా భారతీయ శిక్షాస్మృతి యొక్క అర్థాలకు లోబడి దొంగతనానికి పాల్పడినట్లు పరిగణించబడుతుంది". ఈ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న దొంగతనానికి పిటిషనర్ పాల్పడ్డాడనడంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 50 ప్రకారం ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఏ నేరానికి పాల్పడినా ఏ వ్యక్తిపైనా ప్రాసిక్యూషన్ చేయరాదు. ప్రభుత్వం లేదా ఎలక్ట్రికల్ ఇన్స్పెక్టర్ లేదా దాని వల్ల ప్రభావితమైన వ్యక్తి యొక్క ప్రోద్బలంతో తప్ప." తన ప్రాసిక్యూషన్ ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా చేసిన నేరమని, సెక్షన్ 50లో పేర్కొన్న వ్యక్తులెవరితోనూ దీనిని ఏర్పాటు చేసినట్లు రుజువు కానందున అది అసమర్థమైనదని పిటిషనర్ వాదన. ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ప్రాసిక్యూషన్ చేయడం సరికాదని, ఆ దృష్ట్యా సెక్షన్ 50 వర్తించదని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. సెక్షన్ 50లో పేర్కొన్న ఒక వ్యక్తి దీన్ని ఏర్పాటు చేశారా అనే ప్రశ్నకు, నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు ఇవ్వలేదు.

దీనికి సంబంధించిన శాసనం ఇండియన్ ఎలక్ట్రిసిటీ యాక్ట్, 1910.ఈ చట్టం అనేక సందర్భాల్లో హైకోర్టుల ముందుకు వచ్చింది మరియు నిర్ణయాలు భిన్నాభిప్రాయాలను వెల్లడిస్తాయి. ఈ స్థాయిలో ఈ అభిప్రాయాలను ప్రస్తావించడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది. రాష్ట్రంలో వి.మగన్ లాల్ చునిలాల్ బోగ్వత్ (1), తులసీప్రసాద్ వి. స్టేట్ (2) మరియు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వి. అబ్దుల్ వహాబ్ (3) దొంగతనం చట్టానికి వ్యతిరేకంగా నేరం కాదని, చక్రవర్తిలో దీనికి విరుద్ధమైన అభిప్రాయం తీసుకున్నారు. విశ్వనాథ్ (4), ధూల్ చంద్ వి. రాష్ట్రం (5) మరియు ఇన్.ఆర్.పి.ఎన్.వెంకటరామ నాయకర్ (6). మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అలహాబాద్ హైకోర్టు చక్రవర్తి వి. విశ్వనాథ్ (4) కరెక్ట్. ఈ విషయం ఈ విధంగా ఉంది: "ఈ నేరం చట్టానికి వ్యతిరేకంగా నేరం కాదని, ఎందుకంటే ఇది ఇండియన్ పెనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 379 లోని నిబంధనల ప్రకారం శిక్షార్హమైనదని సెషన్స్ జడ్జి అభిప్రాయపడ్డారు. భారత విద్యుత్ చట్టంలోని సెక్షన్ 39లోని నిబంధనలు లేకుంటే భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 379 ప్రకారం ఇది చట్టవిరుద్ధం అయ్యేది

కాదని మేము భావిస్తున్నాము. అందువల్ల ఇది టోపీ సెక్షన్ సృష్టించిన నేరమని, ఈ తరహా నేరానికి సెక్షన్ 50 వర్తింపజేయాలని చట్టసభలు భావించాయని అన్నారు.

(1) ఎ.ఐ.ఆర్. 1956 బోమ్. 354.

(2) (1964) 1 సి.ఆర్.ఎల్.జె.

(3) (1964) ఎల్.డబ్ల్యు.మద్రాసు 271. (ఎఫ్.బి.)

(4) ఐ.ఎల్.ఆర్. (1937) అల్.

(5) (1956) ఐ.ఎల్.ఆర్. 6 రాజ్.

(6) ఎ.ఐ.ఆర్. 1962 మ్యాడ్, 497.

చట్టం యొక్క ఈ ప్రకటనతో మేము పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాము. ఏయే కారణాలపై వ్యతిరేక అభిప్రాయాలు తీసుకున్నారో, వాటిని ఎందుకు అంగీకరించలేకపోతున్నామో ఇప్పుడు తెలియజేయవచ్చు. విద్యుత్ చట్టంలోని సెక్షన్ 39 (378?) అమలును మాత్రమే పొడిగించిందని, విశ్వనాథ్ కేసు (2) సెక్షన్ 39 ప్రకారం విద్యుత్ శక్తిని దుర్వినియోగం చేయడం శిక్షార్హమైన నేరమని పేర్కొన్నారు. తులసి ప్రసాద్ లో వి. ఇదే అభిప్రాయానికి మద్దతుగా రాజ్యం (3) అదనపు కారణం ఇవ్వబడింది మరియు సెక్షన్ 39 ఎటువంటి శిక్షను కల్పించనందున నేరంగా సృష్టించలేకపోయింది. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ కేసు వి. అబ్దుల్ వహాబ్ (4) భారతీయ శిక్షాస్మృతిలో దొంగతనం కాని వస్తువు దాని కింద ఒకటిగా మారుతుందని, అందువల్ల అది నిజంగా కోడ్ కిందకు వస్తుందని ఒక కల్పనను సృష్టించినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ కల్పన యొక్క ఉద్దేశ్యం కేవలం ఒక నేరాన్ని సృష్టించడం మాత్రమే అని కూడా పేర్కొన్నారు, కానీ దానికి శిక్ష భారతీయ శిక్షాస్మృతి కింద మాత్రమే అందించబడినందున, నేరం నిజంగా చట్టం కింద ఒకటిగా మారింది.

చట్టంలోని 378వ అధికరణ అమలును పొడిగించడానికి గల మొదటి కారణానికి సంబంధించి, సెక్షన్ 39 దానిని సవరించడానికి లేదా దానిలో ఉపయోగించిన భాషలను ఏ విధంగానూ మార్చడానికి 378 వ అధికరణను పొడిగించలేదని మనకు అనిపిస్తుంది. సెక్షన్ 39

అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత కూడా చదివిన సెక్షన్ 378లో విద్యుత్ చౌర్యాన్ని చరాస్తులుగా పరిగణించరు. సెక్షన్ 378 ప్రకారం 378వ అధికరణను పొడిగించడం ద్వారా ఆ సెక్షన్ అర్థంలో దొంగతనం జరిగిందని చెప్పడమే దీనికి ఏకైక మార్గం. ఎస్.39 అలా చేస్తే, అది తనంతట తానుగా థియోఫెన్సును సృష్టించింది మరియు 378 అలా చేయలేదు. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని దొంగతనం చేసి నేరం చేసిన వస్తువులు 378వ అధికరణం ద్వారా ఒకటిగా మారాయని చెప్పడం సాధ్యం కాదని మనం భావించడం లేదు.

సెక్షన్ 39 ప్రకారం శిక్ష విధించక పోవడం, ఆ నిబంధన లేకుండానే నేరాన్ని సృష్టించవచ్చా అనే ప్రశ్నతో పాటు, దీనిపై ఎలాంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయకపోగా, సెక్షన్ 39ను శిక్షార్హమైనదిగా చదవాలని మేము భావిస్తున్నాము. 48, 49వ సెక్షన్లలో సెక్షన్ 39 విధించిన జరిమానాలు, దాని కింద శిక్షార్హమైన చర్యల గురించి ప్రస్తావించారు.

పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వి.అబ్దుల్ వహాబ్ (1)లో 48, 49వ అధ్యాయాల్లో వాడిన భాషను కచ్చితత్వంతో చెప్పలేమని పేర్కొన్నారు. "పార్లమెంటు చట్టంలోని పదాలకు వివేకవంతమైన అర్థాన్ని ఇచ్చేలా అర్థం చేసుకోవాలి" కాబట్టి అటువంటి వ్యాఖ్యానం అనుమతించబడదు. ఈ పదాలను అర్థం చేసుకోవాలి : కర్టిస్ వర్సెస్ స్టోవిన్ (2). 39వ అధికరణ శిక్షను కల్పిస్తుందనే అభిప్రాయాన్ని తీసుకోవడంలో మనకు ఎలాంటి ఇబ్బంది కనిపించడం లేదు. నిజాయితీలేని శక్తిని సంగ్రహించడాన్ని భారతీయ శిక్షాస్మృతి అర్థంలో దొంగతనంగా పరిగణించాలని పేర్కొంది. అందువలన, ఆ నియమావళిలో దొంగతనం కానిదాన్ని, దానిలో దొంగతనంగా పరిగణిస్తుంది, ఎందుకంటే సంగ్రహణలు నియమావళిలో దొంగతనం అయితే, ఆ విభాగం అవసరం లేదు. దీన్ని బట్టి ఈ సెక్షన్ లో దొంగతనం శిక్షార్హమైనదేనని, ఎందుకంటే ఆ చర్యను కోడ్ లో దొంగతనంగా పరిగణిస్తే, శిక్ష విధించే ఉద్దేశ్యంతో సహా దాని యొక్క అన్ని ప్రయోజనాల కోసం అలా పరిగణించాలని పేర్కొంది. వి.మగన్లాల్ చునీలాల్ బగావత్ (3) లో కూడా 379 వ అధికరణ ప్రకారం శక్తిని దుర్వినియోగం చేసిన నేరం శిక్షార్హమైనదని పేర్కొన్నారు. సెక్షన్ 39లో అటువంటి స్పష్టమైన నిబంధన ఏదీ మనకు కనిపించదు.చట్టంలో అటువంటి a_provisionఉన్నప్పటికీ, శిక్ష విధించవలసిన బాధ్యత కోడ్ కింద కాదు, వాస్తవానికి సెక్షన్ 39 వల్ల తలెత్తుతుంది. ఎస్.39

లేకుండా విద్యుత్ శక్తిని సంగ్రహించినందుకు కోడ్ కింద శిక్ష విధించాల్సిన బాధ్యత లేదని భావించడం అసాధ్యం. ఎస్.39 ఒక కల్పన ద్వారా భారతీయ శిక్షాస్మృతి యొక్క అర్థంలో ఒక దొంగతనాన్ని సృష్టించాడు కాబట్టి, కల్పనలను విడిచిపెట్టలేము కాబట్టి, ఇంత కాల్పనికంగా సృష్టించబడిన నేరం కోడ్ కింద ఒకటి అని పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ వి.అబ్దుల్ వహాబ్ (1) లో గమనించబడింది. ఈ తర్కాన్ని మనం అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నాం. మరొక శాసనం యొక్క అర్థంలో నేరం కానిదాన్ని అలా పరిగణించాలని ఒక నిబంధన చెప్తే, మా దృష్టిలో, ఆ నేరం కల్పనను లేవనెత్తే శాసనం ద్వారా సృష్టించబడింది మరియు ఆ కల్పన ద్వారా దానిని చేర్చాల్సిన స్థితి ద్వారా కాదు. మరొక అభిప్రాయం సరైనదైతే, నేరం చివరిగా పేర్కొన్న శాసనం ప్రొప్రియోలో ఒకటి అని భావించవలసి ఉంటుంది మరియు ఇది స్పష్టంగా కాదు. ఈ దశలో అబ్దుల్ వహాబ్ (1) కేసులో "చట్టంలోని 39వ అధికరణం సృష్టిస్తుందని అంగీకరించవచ్చు. ఒక నేరం." ఒకవేళ ఇంత అంగీకారం లభిస్తే, సెక్షన్ 50 ప్రాసిక్యూషన్ కు వర్తించదని చెప్పడం అసాధ్యమని మనకు అనిపిస్తుంది, ఎందుకంటే ఇది "ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఏదైనా నేరానికి" ప్రతి ప్రాసిక్యూషన్ కు వర్తిస్తుంది.

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, సెక్షన్ 39లో పేర్కొన్న నిజాయితీలేని విద్యుత్తును దొంగిలించడం కోడ్ కింద నేరం కాదు, సెక్షన్ 39 ప్రకారం దొంగతనం చేయడం నేరం కాదు, అంటే కోడ్ లో వివరించిన వివిధ రకాల దొంగతనం నేరం. ఈ నేరాన్ని లేవనెత్తడం ద్వారా సృష్టించినందున, కల్పనను లేవనెత్తే సెక్షన్, అంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 39, నేరాన్ని సృష్టించినట్లు చెప్పాలి. 39వ అధికరణ ప్రకారం నేరాన్ని నేరంగా పరిగణిస్తారు కాబట్టి, కల్పనను చివరి వరకు అనుసరించాలి, అందువల్ల అలా సృష్టించిన శిక్ష ఆ నేరానికి కోడ్ లో పేర్కొన్న శిక్షను కలిగి ఉంటుంది. శిక్ష కోడ్ కిందే లేదు, ఎందుకంటే దాని కింద శక్తిని సంగ్రహించడం అస్సలు ఆమోదయోగ్యం కాదు. ఇప్పుడు మనం తీసుకున్న అభిప్రాయానికి దారితీసే కొన్ని సాధారణ అభిప్రాయాలను కూడా ప్రస్తావించవచ్చు. మొదట, చట్టంలోని 39 నుండి 50 వ అధ్యాయాలను నియంత్రించే శీర్షిక "క్రిమినల్ నేరాలు మరియు ప్రక్రియ" అని మనకు కనిపిస్తుంది. అందువల్ల 39వ అధికరణం అరాచకాన్ని సృష్టించిందని శాసనసభ భావించింది. 48, 49వ సెక్షన్లు కూడా చట్టసభల పరిశీలనలో 39 శిక్షకు

అవకాశం కల్పించాయని చెప్పాం. కాబట్టి ఆ సెక్షన్ కూడా శిక్షతో ముడిపడి ఉన్న నేరాన్ని సృష్టించడానికి ఉద్దేశించబడి ఉండాలి. ఈ చట్టంలో 'నేరం' అనే పదాన్ని నిర్వచించలేదు.ఇంతకు ముందు పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, చట్టం యొక్క అభిప్రాయంలో సెక్షన్ 39 ఒక నేరాన్ని సృష్టించింది కాబట్టి, సెక్షన్ 50 వర్తింపజేయడానికి ఉద్దేశించిన నేరాలలో ఇది ఒకటి. చివరగా, సెక్షన్ 50 యొక్క ఉద్దేశ్యం చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా చేసే నేరాలకు ప్రాసిక్యూషన్ను నిరోధించడమేనని మనకు అనిపిస్తుంది, ఎందుకంటే నేరాలు ప్రత్యేక అర్హతలు కలిగిన పురుషుల ద్వారా రుజువు చేయబడతాయి. అందుకే ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించే బాధ్యతను నేరంతో సంబంధం ఉన్న అధికారులు, దానికి సహకరించిన వ్యక్తులకు మాత్రమే వదిలేస్తారు. ఐఎన్ ఎస్ లో పేర్కొన్న నేరాలకు సెక్షన్ 50 వర్తిస్తుందనడంలో సందేహం లేదు. 40 నుంచి 47. 50వ అధ్యాయంలోని వస్తువు గురించి మన అభిప్రాయం సరైనదే అయితే సూత్రప్రాయంగా 39వ అధ్యాయానికి, 40వ అధ్యాయానికి, 47వ అధ్యాయానికి మధ్య వ్యత్యాసాన్ని గుర్తించడం అసాధ్యమని మనకు అనిపిస్తోంది. అందువలన 40వ అధికరణ శక్తి వృధా కావడానికి దోహదపడుతుంది. ఎస్.50 అనువర్తించబడిన శక్తి వృథాను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలంటే, ఎస్.39 ద్వారా దొంగతనం చేయబడిన శక్తి యొక్క నిజాయితీలేని సంగ్రహణకు ఇది వర్తింపజేయడానికి ఉద్దేశించబడకపోవడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. ఈ కారణాలన్నింటి వల్ల ప్రస్తుత పరిస్థితి ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన నేరమని, సెక్షన్ 50లో పేర్కొన్న వ్యక్తి ప్రోద్బలంతో ఆ నేరాన్ని అమలు చేయకపోతే ప్రాసిక్యూషన్ అసమర్థంగా ఉంటుందని మేము భావిస్తున్నాము.

ప్రస్తుత ప్రాసిక్యూషన్ దొంగతనానికి గురైన వ్యక్తి ప్రోద్బలంతోనే జరిగిందని ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

ఈ దశలో ఆయనను ఆ ప్రశ్నలోకి వెళ్లడానికి అనుమతించకూడదని మేము అనుకోవడం లేదు. ప్రభుత్వం లేదా ఎలక్ట్రికల్ ఇన్స్పెక్టర్ లేదా దొంగతనానికి గురైన వ్యక్తి ప్రోద్బలంతో తన ప్రాసిక్యూషన్ చెడ్డదని పిటిషనర్ వాదించారు. ఆ ప్రశ్నలోకి వెళ్లాలని ప్రతివాది భావిస్తే, ఇప్పుడు చేయాల్సిన విధంగా బాధిత వ్యక్తి ప్రోద్బలంతోనే ప్రాసిక్యూషన్ జరిగిందని నిరూపించాలి. సెక్షన్

50లో పేర్కొన్న వ్యక్తుల్లో ఏ ఒక్కరి ప్రోద్బలంతో ప్రాసిక్యూషన్ జరగలేదన్నది గతంలో ఎన్నడూ వివాదాస్పదం కాలేదు. నిజాన్ని రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత ప్రతిస్పందకుడిపై స్పష్టంగా ఉంది. ఇది వాస్తవం యొక్క ప్రశ్నార్ధకం మరియు మేము దానిని నిర్ణయించగల ఆధారాలు మా వద్ద లేవు. కాబట్టి, ఈ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా నేరానికి సంబంధించి 50వ సెక్షన్ కింద ప్రాసిక్యూషన్ అసమర్ధంగా ఉంటుందని కింది కోర్టుల్లో ఉన్న విధంగా ఈ కేసును నిర్ణయించాలని మేము భావిస్తున్నాము. ఇది అలాంటి నేరానికి సంబంధించినదని మేము కనుగొన్నాము.

ఫలితంగా అప్పీలుకు అనుమతించి, అప్పీలుదారుని శిక్షలను పక్కన పెడతారు.

అప్పీలుకు అనుమతి..